

HALSUANTIEN ALUEEN TÄYDENNYSRAKENTAMINEN KANNELMÄKI

**Arkkitehtuurikutsukilpailu 7.5. – 28.9.2012
Jatkokilpailu 19.11.2012 – 18.1.2013**

Arvostelupöytäkirja 12.2.2013

Järjestäjät:
Helsingin yliopisto
Helsingin kaupunki / Ksv
Rakennusosakeyhtiö Hartela
Vahnen-yhtiöt

KUTSUKILPAILU	5
Kilpailun järjestäjä.....	5
KILPAILUTEHTÄVÄ.....	5
Kilpailun kohde, tarkoitus ja tavoite	5
KILPAILUJÄRJESTELYT	6
Kilpailun osanottajat	6
Kilpailuaikataulu.....	7
Arviointiryhmä ja asiantuntijat	7
SUUNNITTELUKILPAILUTEHTÄVÄ	9
Kilpailualue ja ympäristö	9
Suunnittelun lähtökohdat ja suunnitteluohjeet (kilpailuohjelman mukaan).....	9
Asemakaava	9
Kaupunkikuvalliset ja toiminnalliset tavoitteet.....	9
Rakennusoikeus	10
Rakennettavuus ja kunnallistekniikka.....	10
Ympäristöhäiriöt ja rajoitteet.....	10
Yleisiä suunnittelun lähtökohtia	11
Yhteistilat	11
Muut tilat	11
Pelastusreitit	11
Pihajärjestelyt	11
Esteettömyys	11
Pysäköintijärjestelyt	12
Kustannus- ja tehokkuustavoitteet	12
Elinkaari-, energiatehokkuus- ja olosuhdetavoitteet	12
Kilpailuehdotusten arvosteluperusteet.....	12
YLEISARVOSTELU	13
EHDOTUSKOHTAISET ARVOSTELUT	15
SNADI STADI	15
PIHLAJA	16
Jatkokilpailuvaihe.....	16
BRANLE MALTESE.....	18
Jatkokilpailuvaihe.....	18
VAAHTERAMÄKI.....	20
FONI.....	21
PARKOUR	22
KILPAILUN RATKAISU	23

EHDOTUS JATKOTOIMENPITEIKSI	23
ARVOSTELUPÖYTÄKIRJAN ALLEKIRJOITUS	24
NIMIKUORIEN AVAUS	25
LIITTEET	28
Liite 1 Kilpailualue	
Liite 2 Kuvakooste BRANLE MALTESE	
Liite 3 Kuvakooste PIHLAJA	
Liite 4 Kuvakooste PARKOUR	
Liite 5 Kuvakooste VAAHTERAMÄKI	
Liite 6 Kuvakooste FONI	
Liite 7 Kuvakooste SNADI STADI	

KUTSUKILPAILU

Kilpailun järjestäjä

Helsingin yliopisto, kaupunkisuunnitteluvirasto (Ksv), Vahanen-yhtiöt ja Rakennusosakeyhtiö Hartela järjestivät yhteistyössä arkkitehtuurikutsukilpailun asuinkerrostalojen suunnittelemisesta ns. Halsuantien alueelle Kannelmäessä Helsingissä.

KILPAILUTEHTÄVÄ

Kilpailun kohde, tarkoitus ja tavoite

Kilpailu koski Helsingin yliopiston, Vahanen-yhtiöiden ja Helsingin kaupungin omistuksessa olevia kortteli-, katu- ja puistoalueita. Kilpailualue sijaitsee Kannelmäessä Vantaankosken radan, Kehä I:n, Kantelettaren- ja Pelimannintien väliin jäävällä alueella. Kilpailualue (liite 1).

Kilpailu oli idealuonteinen ja sen tarkoituksena oli löytää asemakaavoituksen pohjaksi korkeatasoinen ja toteuttamiskelpoinen ratkaisu alueen täydennysrakentamiseksi. Kilpailulla pyrittiin löytämään ratkaisu, joka toteutuessaan nostaa alueen yleistä arvoa ja imagoa.

Kilpailun tarkoituksena oli löytää vapaarahoitteisten vuokra- ja/tai omistusasuntojen toteuttamiseksi kaupunkikuvallisesti, arkkitehtonisesti ja toiminnallisesti korkeatasoinen, kohtuuhintainen, energiatehokas ja toteutuskelpoinen suunnitelma, jossa toiminnalliset, esteettiset, tekniset ja taloudelliset vaatimukset sekä käytettävyys ja koettavuus on ratkaistu optimaalisesti ja tasapainoisesti.

Tavoitteena on toteuttaa laadukkaita, energiatehokkaita ja kokonaistaloudellisia asuntoja, jotka palvelevat hyvin mahdollisesti muuttuviakin käyttäjäkuntiaan ja omistajiaan vuosikymmenienkin päästä.

KILPAILUJÄRJESTELYT

Kilpailusta tehtiin julkisia hankintoja koskevan hankintalain mukainen hankintailmoitus, joka julkaistiin 13.3.2012 Hankintailmoitukset -kanavalla. Hankintailmoituksessa ilmoitettiin että *"Kutsukilpailuun tullaan valitsemaan 5-7 suunnittelutoimistoa. Ilmoittautuneiden joukosta valitaan 4-6 ehdokasta referenssien ja aiempien näyttöjen perusteella ja 1-2 ehdokasta valitaan arpomalla."*

Hankintailmoituksen perusteella saapui määräaikaan 13.4.2012 mennessä 36 hyväksytyä osallistumishakemusta.

Kilpailun järjestäjien kokoama arviointilautakunta päätti kokouksessaan 16.4.2012 soveltaa hankintailmoituksessa ilmoitettuja osallistujamääriä siten, että neljä toimistoa valitaan referenssien ja aiempien näyttöjen perusteella ja kaksi toimistoa valitaan arpomalla.

Kilpailun arviointilautakunta päätti kokouksessaan 23.4.2012 valita kilpailuun kutsuttavaksi 6 arkkitehtitoimistoa. Valinnoista ilmoitettiin 3.5.2012 lähetetyllä sähköpostilla kaikille ilmoittautuneille arkkitehtitoimistoille.

Kilpailijoille järjestettiin 24.5.2012 Helsingin yliopistolla kilpailuseminaari, jossa esiteltiin kilpailutehtävä, sen taustoja ja tavoitteita. Tilaisuudessa oli mahdollisuus esittää kilpailutehtävää koskevia kysymyksiä. Seminaarin jälkeen kilpailuseminaarin esitykset oli ladattavissa Ksv:n tiedostopalvelimelta.

Kilpailijoilla oli mahdollisuus lähettää arviointilautakunnalle kilpailua koskevia kysymyksiä 11.6.2012 mennessä. Tätä mahdollisuutta ei käytetty.

Kilpailussa noudatettiin siihen laadittua kilpailuohjelmaa ja Suomen Arkkitehtiliiton kilpailusääntöjä.

Kilpailun osanottajat

Kilpailuun valittiin Suomen hankintalain mukaisen ilmoittautumismenettelyn kautta kutsuttavaksi seuraavat kuusi kilpailijaa:

- Arkkitehtitoimisto Huttunen – Lipasti – Pakkanen Oy
- Arkkitehtitoimisto Jukka Turtiainen Oy
- Arkkitehtitoimisto Petri Rouhiainen Oy
- Anttinen Oiva Arkkitehdit Oy
- Avanto Arkkitehdit Oy
- Cederqvist & Jäntti Arkkitehdit Oy

Kilpailuaikataulu

Kutsukilpailu alkoi 7.5.2012, jolloin kilpailuasiakirjat olivat ladattavissa kaupunkisuunnitteluviraston tiedostopalvelimelta. Varsinaisen kilpailuajan päätyttyä 28.9.2012 kirjaamoon oli saapunut kuusi kilpailuehdotusta.

Arviointiryhmä kokoontui joka toinen viikko 4.10., 16.10., 1.11. ja 19.11.2012 Helsingin yliopistolla. Asiantuntijat kutsuttiin yhteen kokoukseen kuultavaksi. Kokousten lisäksi arviointiryhmällä oli mahdollisuus tutustua kokousten ulkopuolella kilpailutöihin kilpailua varten varatussa tilassa. Arviointiryhmällä ja asiantuntijoilla oli myös käytössä kilpailijoiden tekemät pienennökset plansseista PDF -tiedostoina.

19.11.2012 pidetyn kokouksen jälkeen arviointiryhmä päätyi järjestämään jatkokilpailun seuraavin perusteluin *"Ehdotuksista ei kuitenkaan löytynyt yhtään sellaisenaan valmista konseptia valittavaksi suoraan voittajaksi ja alueen kehittämisen pohjaksi. Palkintolautakunta päätti järjestää jatkokilpailun kahden suunnittelutehtävän parhaiten ratkaisseeseen työryhmän kesken. Kyseiset työt ovat nimimerkeiltään "pihlaja" ja "Branle Maltese".*

Jatkokilpailusta ja aikataulumuutoksesta lähetettiin tiedote kaikille kilpailijoille sekä Suomen Arkkitehtiiliiton kilpailuasiamiehelle.

Jatkokilpailua varten kilpailusihteeri avasi "Branle Maltese" ja "pihlaja" nimimerkkikuoret 27.11.2012. Kilpailutuomari laati molemmille nimimerkeille jatkosuunnitteluohjeet sekä yleisen ohjeen. Kilpailusihteeri lähetti ohjeet sähköpostilla 28.11.2012 jatkokilpailuun valituille.

Jatkokilpailijoilla oli mahdollisuus esittää lisäkysymyksiä 5.12.2012 mennessä. Tätä mahdollisuutta ei käytetty.

Jatkokilpailun päätyttyä 18.1.2013 oli jätetty postin kuljetettavaksi kaksi kilpailuehdotusta.

Arviointiryhmä kokoontui 23.1. ja 30.1.2013. Arviointiryhmän ratkaisu oli yksimielinen.

Arviointiryhmä ja asiantuntijat

Kilpailuehdotusten arvioinnin suoritti arviointiryhmä, johon kuuluivat:

Helsingin yliopiston edustajina:

- toimitilajohtaja Anna-Maija Lukkari
- yliarkkitehti Eija Vuori

Kaupunkisuunnitteluviraston edustajina:

- toimistopäällikkö Tuula Helasvuo
- projektipäällikkö Mikko Reinikainen
- arkkitehti Anu Kuutti

Vahanen-yhtiöiden edustajana:

- johtaja Kalevi Holopainen

Rakennusosakeyhtiö Hartelan edustajana:

- varatoimitusjohtaja Tuomo Vänskä

Kilpailijoiden nimeämänä edustajana

- arkkitehti SAFA Asmo Jaaksi

Asiantuntijoiksi kutsuttiin

- liikenneinsinööri Pirjo Koivunen, Ksv
- maisema-arkkitehti Eila Saarainen, Ksv
- kiinteistöjohtaja Teppo Salmikivi, Helsingin yliopisto

Arviointiryhmän puheenjohtajana toimi toimitilajohtaja Anna-Maija Lukkari ja kilpailusihteerinä suunnittelija Satu Juvanen RA sekä suunnittelija Lauri Kylmälä DI.

SUUNNITTELU TEHTÄVÄ

Kilpailualue ja ympäristö

Kilpailualue sijaitsee Helsingin 33. kaupunginosassa (Kaarela, Kannelmäki). Kilpailualueita rajaavat Vantaankosken rata, Pelimannintien ja Kantelettarentien katualueet sekä Kehä I. Kilpailualueeseen kuuluu kortteli-, puisto- ja katualueita. Kilpailualueen rajaus oli esitetty ohjelman liitteessä.

Kilpailualue kuuluu Kannelmäen 1970-luvulla rakennettuun uudempaan osaan. Muuta 1970-luvun rakentamista Kannelmäessä on pääasiassa radan länsipuolella. 1970-luvun asuin ympäristöt eivät viihtyisyydeltään yllä alueen vanhempien osien tasolle.

Vetelintien päässä sijaitsee nykyisin 1970-luvulla rakennettu päiväkotitiuku. Päiväkotitiuku on huonokuntoinen ja se on nykyisin vain osittain käytössä.

Alueen itäpuolella Kantelettarentien toisella puolella sijaitsee Kannelmäen Prisman alue. Alue on parhaillaan rakentumassa. Prisman yhteyteen tulee vielä noin 25 000 k-m² erikoiskaupan tilaa. Alueelle jää vielä kaupungin hallinnassa oleva yleisten rakennusten tonttivaraus, johon myöhemmin mahdollisesti sijoittuu Malminkartanon, Pitäjänmäen ja Kannelmäen yhteinen terveysasema. Lisäksi alueelle on kaavoitettu yhteensä 17 500 k-m² toimistotilaa ja tontti ABC-asemaa varten.

Suunnittelun lähtökohdat ja suunnitteluohjeet (kilpailuohjelman mukaan)

Asemakaava

Kilpailualueen ensimmäisen asemakaavan nro 7007 on laatinut professori Olli Kivinen. Kaava on vahvistunut vuonna 1973. Alue on kokonaisuudessaan rakennettu sen pohjalta. Alueen eteläosassa on voimassa asemakaava nro 10309, joka on pääasiassa voimassa Kehä I:n alueella. Kaavassa on osoitettu alueen eteläosassa olevien rivitalojen eteen tarvittavat melusuojaukset.

Kilpailualueen asemakaava on tarkoitus muuttaa kilpailun pohjalta, joten voimassa olevaa asemakaavaa ei tarvitse ottaa huomioon suunnittelussa. Esimerkiksi kaavassa puistoalueiksi osoitetut pienet alueet Pelimannintien varrella on mahdollista osoittaa rakentamiseen.

Kaupunkikuvalliset ja toiminnalliset tavoitteet

Kilpailun tavoitteena on suunnitella hyvää ja laadukasta täydennysrakentamista, joka parantaa alueen viihtyisyyttä, toimivuutta ja nostaa alueen arvoa.

Alueella tulee säilyttää ja mahdollisuuksien mukaan parantaa alueen sisäisiä ja ympäröivään kaupunkirakenteeseen liittyviä kevyenliikenteen yhteyksiä.

Erityisen tärkeitä ovat yhteydet Kantelettarentien linja-autopysäkillä, Kannelmäen juna-asemalle ja viereiselle Kannelmäen Prisman alueelle.

Keskeinen Vetelinpolkuun rajautuva osa kilpailualueesta on tarkoitus tulevassa asemakaavassa osoittaa puistoksi. Nykyisin alue on osittain päiväkotipiha-alue ja osittain puistoaluetta. Puiston on tarkoitus toimia koko Halsuantien alueen yhteisenä virkistyspuistona sekä mahdollisesti alueelle rakennettavan pienehkön päiväkotiyksikön piha-alueena. Purettavan päiväkodin kohdalla rakennettavaan rakennukseen tuleekin suunnitella päiväkotikäyttöön tai alueen asukkaiden yhteistilaksi sopivaa tilaa 800 k-m² mielellään maantasoon yksikerroksiseen osaan rakennusta.

Rakennusoikeus

Kilpailun tavoitteen on löytää alueen kaupunkikuvallista ilmettä monipuolistava, laadukas ja ympäristöön sopiva ratkaisu. Kilpailussa ei ole tarkkoja rakennusoikeus tavoitteita. Kuitenkin kaupungin yleisten täydennysrakentamistavoitteiden mukaisesti näin lähellä hyviä joukkoliikenneyhteyksiä ja palveluita rakentamisen tulisi olla suhteellisen tehokasta.

Rakennettavuus ja kunnallistekniikka

Alueen maaperä on pääosin kallioista kitkamaa-alueita, jossa kallion pinta on monin paikoin näkyvässä tai hyvin lähellä maan pintaa. Suunnittelualueen koillisosassa Kantelettarentien varressa esiintyy pieni savialue.

Alueella on olemassa oleva teknisen huollon verkosto.

Ympäristöhäiriöt ja rajoitteet

Suunnittelussa on otettava huomioon Kehä I:n, Kantelettarentien ja Pelimannintien moottoriajoneuvoliikenteen sekä Vantaankosken radan junaliikenteen aiheuttama melu. Kilpailuehdotuksen tulee olla sellainen, että Valtioneuvoston päätöksen (993/1992) mukaiset melutaso-ohjeet eivät ylitä asuinrakennusten oleskelupihoilla, parvekkeilla ja sisätiloissa. Alueen nykytilanteen melutasot oli esitetty ohjelman liitteenä.

Kehä I:n eteläpuolella noin 230 m etäisyydellä kilpailualueen etelärajalta sijaitsee Lassilan huippulämpökeskus. Lämpökeskus tulee ottaa suunnittelussa siten huomioon, että rakentamisen on oltava selkeästi lämpökeskuksen piippua matalampaa. Lisäksi lämpökeskuksen polttoainesäiliön vuoksi alue on voitava evakuoida kahdessa tunnissa. Käytännössä lämpökeskuksen vaikutukset ovat hyvin vähäiset.

Kehä I:n pohjoisreunassa sijaitsee teräksinen korkeapaineinen maakaasun siirtoputki. Putki on rakennettu alueluokkaan 3, joka oli rakentamisen aikana korkein alueluokka. Maakaasun käyttöä koskevan valtioneuvoston asetuksessa on sittemmin otettu käyttöön uusi alueluokka 4, johon uudet maakaasuputket tulee rakentaa tehokkaasti rakennettujen korttelialueiden läheisyydessä. Turvallisuus- ja kemikaaliviraston ohje on, että yli 3-kerroksisia

uusia asuinrakennuksia ei rakenneta 100 m lähemmäksi silloin kun maakaasuputki on rakennettu alueluokan 3 mukaiseksi. Rajoitus koskee kilpailualueen länsiosassa sijaitsevan puiston eteläosaa. (Maakaasuputken ja sen varoalueen sijainti oli esitetty ohjelman liitteenä).

Yleisiä suunnittelun lähtökohtia

Täydennysrakentaminen tulee todennäköisesti olemaan vapaarahoitteista omistus- tai vuokra-asumista. Kaupungin omistamalle maalle tulevan rakentamisen hallintamuotoa ei määritetä etukäteen.

Koska kysymyksessä on kaupunkikuvallinen ideakilpailu, kilpailussa ei edellytetä kovin pitkälle menevää asutosuunnittelua. Kilpailijoilla on kuitenkin mahdollisuus esittää myös asutosuunnitteluun liittyviä ideoita.

Yhteistilat

Rakennusten yhteistilat tulee suunnitella tai alustavasti mitoittaa rakennusvalvontaviraston yhteistilaohjeen mukaisesti. (Yhteistilaohje oli kilpailuasiakirjoissa).

Muut tilat

Kilpailualueen rakennukset suunnitellaan asuinkäyttöön. Lisäksi tulee suunnitella päiväkotikäyttöön soveltuvaa tilaa alueen keskelle jäävän puistoalueen yhteyteen 800 m². Kilpailutyössä voidaan esittää myös vähäisessä määrin muita tiloja kuten liiketilaa tai esim. asuntoihin liittyvää työtilaa.

Pelastusreitit

Pelastustiemahdollisuudet pitää huomioida suunnitelmissa.

Pihajärjestelyt

Kilpailuehdotuksessa voidaan esittää yleispiirteinen pihasuunnitelma eri toimintoihin. Piha-alueiden tulee olla viihtyisiä ja ottaa huomioon eri-ikäiset käyttäjät sekä mahdollisuuksien mukaan eri vuodenaajat. Pihojen toivotaan toiminnallisesti ja visuaalisesti nivoutuvan osaksi rakennuksiin tuleviin yhteistiloihin.

Esteettömyys

Suunnittelussa tulee ottaa huomioon RakMk G1 ja F1 vaatimukset sekä Helsingin rakennusvalvontaviraston esteettömyystulkinnat.

Pysäköintijärjestelyt

Pysäköintipaikkoja uusille rakennuksille tulee suunnitella kaupunkisuunnittelulautakunnan hyväksymän autopaikkojen laskentaohjeen mukaisesti, asuinkerrostaloille vähintään 1 ap/120 k-m² tai 0,6 ap/asunto ja rivitaloille vähintään 1 ap/100 k-m² tai 1 ap/asunto. <- Raideliikenteen pysäkillä linnuntietä; kerrostalot alle 600 m ja rivitalot alle 800 m.

Pyöräpaikkoja tulee suunnitella 1 paikka / 30 k-m². Pyöräpaikoista vähintään puolet tulee sijaita sisätiloissa.

Kantelettarentien ja Vantaankosken radan varressa olevilla alueilla pysäköintipaikat tulee suunnitella joko pihakannen tai maan alle. Suunnittelussa tulee kiinnittää huomiota mahdollisten pihakansien viihtyisyyteen ja luontevaan liittymiseen ympäröivään maastoon.

Pelimannintien varressa oleva osa suunnittelualuetta on nykyisin suurelta osin pysäköintikäytössä. Alueelle on osoitettu tontin 33156/3 ja tontin 33158/1 autopaikkoja (68 kpl). Suunnitelmassa tulee säilyttää alueen nykyinen autopaikkamäärä ja lisäksi osoittaa kustannuksiltaan kohtuuhintainen järjestely, jolla alueelle on mahdollista osoittaa lisärakentamista ja sen tarvitsemat autopaikat.

Kustannus- ja tehokkuustavoitteet

Suunnitteluratkaisuissa tulee pyrkiä kokonaistaloudellisuuteen siten, että asetetut arkkitehtoniset, toiminnalliset ja laadulliset tavoitteet, toteutuskustannukset sekä elinkaari- ja ympäristötavoitteet ovat optimoituja ja tasapainossa keskenään.

Elinkaari-, energiatehokkuus- ja olosuhdetavoitteet

Suunnitelmissa tulee ottaa huomioon uudet voimaan tulevat energiamääräykset. Kilpailijat voivat esittää suunnitelmissa elinkaari tai ekologisuuteen liittyviä ideoita.

Kilpailuehdotusten arvosteluperusteet

Ehdotusten arvioinnissa kiinnitetään erityistä huomiota seuraaviin tekijöihin:

- kaupunkikuvallinen ja arkkitehtoninen kokonaisuus
- suunnitelma innovatiivisuus ja laadukkuus
- alueen toiminnallisuus, viihtyisyys, turvallisuus ja esteettömyys
- suunnitelman toteuttamiskelpoisuus ja kustannustietoisuus
- elinkaarikestävyys, ekologisuus ja energiatehokkuus

Kokonaisratkaisun ansioita ja ehdotuksen kehityskelpoisuutta pidetään tärkeämpänä kuin yksityiskohtien virheettömyyttä.

YLEISARVOSTELU

Kilpailun tavoitteena oli löytää Kannelmäen Halsuantien alueelle laadukas täydennysrakentamisen ratkaisu, joka mahdollistaa kaupunkirakenteen tiivistämisen ja samalla parantaa alueen vetovoimaa ja viihtyisyyttä. Tehtävä vaati kilpailijoilta herkkää eläytymistä paikan lähtökohtiin.

Kilpailuun palautettiin määräajassa kuusi ehdotusta. Työt ovat huolellisesti tehtyjä ja suunnitelmat valottavat alueen rakentamisen mahdollisuuksia monipuolisesti. Voidaan sanoa, että kilpailun yleistaso on hyvä ja täyttää siltä osin järjestäjän asettamat tavoitteet. Parhaissa töissä suunnitteluratkaisut tukeutuvat oivallisesti alueen ominaispiirteisiin ja antavat lupauksen korkeatasoiseksi uudistuvasta ympäristökokonaisuudesta.

Ehdotuksia analysoitaessa voidaan löytää yleispiirteisiä eroja lähestymistavoissa ja arkkitehtonisissa pyrkimyksissä. Täydennysrakentamisen suhde olemassa olevaan rakennuskantaan jakaa ehdotukset sopeutuviin ja kontrastisiin. Uudisrakentamisen muotoilu ja mittakaava vaihtelee kokonaisvaltaisesta pienipiirteiseen. Osassa töitä täydennysrakentaminen on ratkaistu toistaen ja soveltaen yhtä rakennustyyppiä, toisissa ote on tarkoituksellisen monimuotoinen. Mikään töistä ei ole kaupunkikuvallisesti tai rakenteellisesti yltiörohkea tai kyseenalaista voimakkaasti totuttuja asumisen malleja. Yleisesti voidaan sanoa, että kaikissa töissä on pyritty löytämään tasapainoinen yhteys uuden ja vanhan rakennuskannan välille.

Suunnitteluohjeissa ei annettu tarkkaa rakennusoikeustavoitetta, vaan se jätettiin kilpailijoiden harkittavaksi. Vaihtelua ehdotusten välillä löytyykin paljon: Tehokkaimmin rakennetussa ehdotuksessa uudisrakentamisen määrä on lähes kaksinkertainen tehottomimpaan verrattuna. Kilpailutöiden vertailun perusteella nämä voidaankin nyt nähdä testattuina ääripäinä, joiden puolivälin tuntumasta löytynee tasapainoinen uudisrakentamisen volyyymi.

Valtaosassa ehdotuksia (5/6) täydennysrakentaminen on sijoitettu pääosin Kantelettarentien ja Pelimannintien varrelle kadun suuntaisiin lamellikerrostalomassoihin, jolloin alueelle syntyy rajaava ja suojaava kaupunkimuuri. Tähän onkin nähtävissä hyvin luontevat syyt paikan lähtökohdista ja ilmansuunnista johtuen. Suurin osa töistä (4/6) tukeutuu uudisrakentamisen arkkitehtuurissa yhteen teemaan ja sen kehittelyyn, kahdessa työssä on nähtävissä selkeä jako kahteen erilaiseen alueelliseen kokonaisuuteen. Alueen vehreän yleistunnelman säilymiseen on pyritty ja keskeistä puistoaluetta on kunnioitettu useimmissa ehdotuksissa. Tehokkaimmin rakennetussa suunnitelmassa viheralueet voidaan nähdä kutistuneen kuitenkin jo arveluttavan pieniksi.

Liikenteelliset ratkaisut ovat kaikissa töissä melko samankaltaisilla toimivilla linjoilla. Ekologinen näkökulma oli mainittu yhtenä arvosteluperusteena, mutta ehdotuksista yksikään ei nojautunut erityisesti tähän osa-alueeseen eli erityisiä kestävän kehityksen innovaatioita ei esitetty. Voidaan kuitenkin sanoa, että kaikissa töissä on huomioitu kestävän rakentamisen periaatteet ja

ratkaisut ovat rakennussuunnittelun keinoin jalostettavissa ympäristöystävällisiksi.

Kilpailutöiden arvioinnissa problemaattiseksi osoittautui voittajatyön valitseminen. Hyvästä yleistasosta huolimatta mikään ehdotuksista ei ratkaissut tehtävää kokonaisvaltaisen onnistuneesti. Arviointiryhmä päättikin järjestää jatkokilpailun kahden parhaaksi arvioidun työn kesken. Kyseisten suunnitelmien vahvuudet kohdistuivat eri arviointikriteereihin. Ehdotus ”Branle Maltese” arvioitiin onnistuneimmaksi kadunvarren suuntaiseen rakennusrintamaan tukeutuvasta ehdotusenemmistöstä – eli ilmeisen oikeaoppisen, mutta samalla hieman yllätyksettömän ratkaisumallin edustajista. Ehdotus ”Pihlaja” erottui muista töistä omintakeisen yksilöllisellä korttelirakenteella ja innovatiivisella kokonaisotteella, joka oli kuitenkin jossakin määrin saavutettu toiminnallisuuden ja tehokkuuden kustannuksella. Jatkosuunnitteluohjeissa pyrittiin ohjaamaan tekijöitä korjaamaan ehdotusten puutteita.

Jatkokilpailu ei tuottanut täysin toivottua tulosta. Kumpikaan ehdotuksista ei kehittynyt merkittävästi ja noussut siten kilpailun selkeäksi voittajaksi. Toisaalta molemmat ehdotukset kehittyivät positiiviseen suuntaan ja säilyttivät arvokkaina pidetyt ominaisuutensa.

EHDOTUSKOHTAISET ARVOSTELUT

SNADI STADI

Uudisrakentaminen täydentää olemassa olevaa rakennetta ja sopeutuu hyvin saumattomasti vuoden 1973 kaavaan. Uudet rakennukset noudattavat vanhan rakennuskannan rakeisuutta ja asettuvat samaan koordinaatistoon. Kokonaisuudesta muodostuu yhtenäinen ja tasapainoinen. Täydentäminen näin samankaltaisena vanhaa toistavilla teemoilla herättää kuitenkin kysymyksen: Miksi aluetta ei jo aikoinaan kaavoitettu näin tiiviiksi? Uusi rakentaminen ei tuo koko alueen mittakaavassa paikalle erityistä lisäarvoa.

Uudisrakennusten massoittelu ja julkisivujäsentely on yhtenäistä ja selkeää, mutta samalla yllätyksetöntä - kuten 70-luvun rakennuksissa. Runkoratkaisut ovat turvallisen perinteisillä linjoilla, kokonaisrakenne perustuu samankaltaisena toistuviin kerrostalolamelleihin ja tavanomaisiin asuntotyyppeihin. Pykälävillä lamelleilla on saavutettu mukavaa mittakaavallista pienipiirteisyyttä ja osaan asunnoista avauksia vaihteleviin suuntiin. Porrastuva julkisivulinja synnyttää kuitenkin kadun varrelle kapean kiilamaisia jäsentymättömiä kaistaleita, jotka jäävät helposti hoitamattomiksi ”ei kenenkään maiksi”. L-muotoinen rakennusmassa radan varressa tukkii häiritsevästi alueen pitkiä näkymiä. Alueen kaakkoiskulman korostaminen esitetyn kaltaisella korkealla asunrakennusmassalla ei tunnu kaupunkikuvallisesti perustellulta.

Alueen toiminnalliset perusratkaisut ovat kunnossa. Viheralueet, pihat ja kevyen liikenteen reitit ovat selkeästi jäsenneiltyjä. Alueen viihtyisyyttä voi peilata nykytilanteeseen – suunnitelma ei tuo yleistunnelmaan suurta muutosta.

Suunnitelma noudattaa vakiintunutta asuntorakentamisen mitoitusta maailmaa. Uudisrakennusten selkeät ja toistuvat muodot sekä rungon ulkopuoliset parvekkeet tekevät suunnitelmasta kustannustehokkaan ja teknisesti toteuttamiskelpoisen. Vaiheittainen toteutus onnistuu luontevasti, koska alue täydentyy nykyisen rakenteen ehdoilla.

Suunnitelma on varmaotteinen ja tasapainoinen, mutta ei saa aikaan alueen identiteetin kohottamista, johon täydennysrakentaminen voisi antaa mahdollisuuden. Uuden ja vanhan muodostama homogeeninen kokonaisuus ei synnytä uutta imagoa alueelle.

PIHLAJA

Uudisrakentaminen perustuu mielenkiintoiseen kortteliratkaisuun, joka luo alueelle omaperäistä uutta identiteettiä. Pyrkimys yhdistää avoimen ja umpinaisen korttelin parhaita puolia on innovatiivinen ja kiinnostava lähtökohta. Rakeisuudeltaan ja massoitteeltaan täydennysrakentaminen sopeutuu hyvin olevaan rakennuskantaan – syntyy eri ajallisten kerrostumien tasapainoinen vuoropuhelu. Korttelityyppi synnyttää mielenkiintoisia ulkotiloja ja näkymiä sekä monipuolisia välitiloja julkisen ja yksityisen välillä. Katunäkymät ovat hienoja, korkeiden ja matalien osien vuorottelu keventää vaikutelman esikaupunkiin sopivaksi.

Rakennusten arkkitehtuuri on raikasta ja samalla konstailemattoman ajatonta. Kortteli yhdistelee erilaisia asuntotyyppisiä ja tukee muuttuvia asumisen malleja. Korttelipihat luovat alueelle uudentyypin suojaista lähiulkotilan, jonka voidaan nähdä positiivisella tavalla tukevan yhteisöllisyyttä.

Kokonaisratkaisussa kysymyksiä herättää kuitenkin sisäpihojen viihtyisyys ja toimivuus. Pihat ovat tilallisesti mielenkiintoisia, mutta ainakin pienimmät korttelit samalla myös arveluttavan kapeita ja varjoisia. Mittakaava lähestyy ydinkeskustan umpikorttelien sisäpihoja – epäilyttä ollaanko Kannelmäessä valmiita asumaan yhtä tiiviisti. Tilannetta helpottaisi, jos rakennukset voitaisiin rakentaa esitettyä matalampina, mutta tehokkuus suunnitelmassa on jo muutenkin aliviriteinen. Korttelien liittyminen Kantelettarentien katulinjaan voisi olla täsmällisempi, erityisesti katujen risteykseen syntyy epämääräistä väljyyttä.

Viheralueet, kevyen liikenteen reitit ja näkymät alueen sisällä toimivat luontevasti ja liittyvät hienovaraisesti laajempaan ympäristöön. Keskeinen puisto rajautuu kauniisti. Lähimiljö on herkällä tavalla jäsenneily - sekä pihapiireissä, että yleisillä alueilla.

Rakennusrungot ovat rationaalisia ja kustannustehokasta toistoa syntyy, mutta esitetty porrashuonetehtokkuus ei ole kovin hyvä. Pohjakaaviot paljastavat korttelirakenteen ongelmakohtia, kuten epäsuotuisiin suuntiin ja näkymiin avautuvia asuntoja. Kellaripaikoitus osin kahdessa tasossa ei ole realistista. Kokonaisuuden toteuttamiskelpoisuutta parantaa luonteva vaiheistuksen mahdollisuus, koska konsepti hahmottuu jo osittainkin (vaikka vain yhden korttelin verran) toteutuneena.

Jatkokilpailuvaihe

Työ valittiin jatkokilpailuun ja tekijää ohjeistettiin hakemaan ratkaisua varjoisan sisäpihan problematiikkaan. Jatkovaiheessa suunnitelmaan ei ole kuitenkaan tehty suuria mullistuksia. Pienimpiä kortteleita on väljennetty hieman, asuntopohjia ja pihajäsentelyä tarkennettu sekä paikoitusratkaisuja selkiytetty. Tekijä ei ole halunnut horjuttaa kokonaisuuden tasapainoa. Johtopäätöksenä tästä voidaan todeta, että kaupunkikuvallisesti ansiokas ja innovatiivinen konsepti on vaikeasti muokattavissa kokonaisajatukseltaan kadottamatta.

Jatkotyössä pidemmälle jäsenneilyt pihatilat jakaantuvat moneen tasoon ja osaan: sisäpihoihin, kattoterasseille ja välipihoihin. Monimuotoisuus on

rikkaus, mutta sirpaleisuus saattaa olla myös rasite kun esim. leikkialue ja oleskelu sijoittuvat eri pihaille. Suunnitelman mukaisesti toteutuessa kokonaisuudesta tulisi arkkitehtonisesti korkeatasoinen, mutta pihamaailma edellyttää viimeistellyn toteutuksen, josta Kannelmäen hintatasossa ei ole takeita.

Korttelit ovat edelleen arveluttavan tiiviitä näille leveysasteille. Uusista hienoista havainnekuvista voidaan toisaalta päätellä, että tiivis pihatila on vaikuttava ja kiehtova. Mitoitus saattaisi toimia keskusta-alueella, mutta lähiöasumiselta odotetaan valoa, luonnonläheisyyttä, väljyyttä ja pitkiä näkymiä. Herää lisäksi kysymys toimiiko konsepti edelleen, jos toteutus jää lähiörakentamisen taloudelliset realiteetit huomioiden olennaisesti esitettyä karummaksi: Ilman yhteistiloja, kattoterasseja, lippoja ja pihojen jäsentelyjä? Jääkö silloin jäljelle vain tasatahtiin nakuttavien lamellitalojen rivistöt? Hieno korttelikonsepti saattaa yksinkertaisesti olla tähän paikkaan soveltumaton.

Puutteistaan huolimatta ehdotus ”Pihlaja” erottuu edukseen muita kilpailutöitä innovatiivisempänä ja arkkitehtuuriltaan yksilöllisempänä. Lupaavalle korttelikonseptille voisi löytyä toteuttamisen kannalta sopivat reunaehdot alueen länsireunassa, radan varressa, jossa rakentamisen voitaisiin harkita toteutuvan hieman esitettyä matalampana.

BRANLE MALTESE

Täydennysrakentamisen konsepti perustuu kaupunkimuurimaiseen ulkokehän rakennusrintamaan. Paikka otetaan haltuun komean kokonaisvaltaisella siveltimenvedolla. Uudet rakennukset rajaavat täsmällisesti Kantelettarentien ja Pelimannintien katutilaa. Kaupunkimuuri on jaoteltu alueen rakeisuutta noudattaviin pätkiin, jolloin uusi massoittelu sopeutuu tasapainoisesti olevaan rakenteeseen. Selostuksen mukaan uusi kerrostuma haluaa olla samaa ”sukujuurta” kuin 70-luvun rakennukset – tässä ollaan uskottavasti onnistuttu. Kattomuotojen ja päätyjen viistoukset ovat rakennuspaikan lähtökohtiin suhteutettuna kohtuullinen ja toimiva ele päivittämään arkkitehtuuri nykyhetkeen. Hillityn veistoksellinen muotoilu tuo näkyymiin mielenkiintoisia vivahteita.

Rakennusten muotoilu on lupauksia herättävää, mutta arkkitehtuurin teemojen kehittämissä on havaittavissa keskeneräisyyttä. Suuressa mittakaavassa komea kaupunkimuuri on lähemmin tarkasteltuna yllätyksettömän tasainen ja rytmiltään katkoviivamainen. Katujulkisivu toistuu samankaltaisena. Konttikerrokset vanhojen rakennusten päällä sopivat hyvin kokonaisuuteen ja liittyvät sopivasti muotokieleltään uudisrakennusten pihajulkisivuihin. Liike- ja yhteistilojen määrä ja sijainti kadun varressa vaikuttaa oikeaan osuneelta.

Rakennusrungot ja asuntojakaumat ovat riskittömän selkeitä ja toimivia: Suurin volyyymi on vakiintunein rakennustavoin toteutettavaa peruslamellia höystettynä kohtuullisella määrällä kokonaisuutta rikastuttavia rivitalo/townhouse -asuntotyyppisiä. Asunnot suuntautuvat oikeaoppisesti ilmansuunnat, luonnonmaiseman ja rakennetun ympäristön huomioiden. Matalien rakennusten viherkatot ovat tässä toimiva ajatus, koska ne ovat varsin näkyviä yläpuolisista kerroksista katsottuna. Paikoituskellarit on sijoitettu osin rakennusrungon alle, mikä on toteutuksen kannalta arveluttava ratkaisu.

Katutila rajautuu tiiviisti ja täsmällisesti. Korttelipihat ovat positiivisella tavalla lähiömäisen väljiä ja valoisia. Liikenteelliset ratkaisut ja kevyen liikenteen reitit ovat luontevia. Päiväkodin eteläpuolelle ja radan varteen jää reilun kokoinen yhtenäinen viheralue.

Jatkokilpailuvaihe

Työ valittiin jatkokilpailuun tasapainoisen onnistuneen kokonaisuuden ansiosta ja tekijää ohjeistettiin kehittelemään rakennusten arkkitehtuuria astetta pidemmälle, sävyiltään moniulotteisemmaksi ja vaihtelevammaksi.

Jatkovaiheen suunnitelmaan ei ole tehty radikaaleja muutoksia. Kerroslukuja on korotettu, erityisesti Kantelettaren- ja Pelimannintien kulmassa. Rakennusrintaman korkeusvaihtelua on lisätty maltillisesti, ehdotuksessa voidaan nähdä edelleen joustoa rakennusten korkeuksien suhteen. Julkisivujäsentelyä on kehitetty ja rytmitetty jonkin verran edelleen: Kadunvarren julkisivuihin on luotu vaihtelevuutta materiaalien ja aukotusrytmin kautta ja pihapuolen lupaava parvekejulkisivu on esitetty tarkemmin. Teemallinen jako muurimaiseen ulkosivuun ja rikkaan monimuotoiseen sisäpuoleen on korostunut entisestään. Radan varren asuinrakennukset on

poistettu, syynä todennäköisesti paikoituksen problemaattisuus, koska autohalli ajautuu kapealla alueella kokonaan rakennusten alle. Siirto tekee kokonaiskuvaan ehkä pienen heikennyksen, koska uudisrakennukset alueen luoteisreunassa radan varressa arvioitiin ensi vaiheen suunnitelmassa luontevina kokonaissommitelman täydentäjinä. Toisaalta uusi kalteva puistomainen pysäköintikansi on myös mallikas ja toteuttamiskelpoinen ratkaisu.

Kaiken kaikkiaan jatkokehittely on parantanut selvästi suunnitelmaa, mutta ei kuitenkaan niin olennaisesti, että työ voitaisiin nähdä kilpailun selvänä voittajana. Ensimmäisessä vaiheessa arvioidut positiiviset seikat ovat edelleen läsnä ja kehittyneet edelleen: Alueen kokonaisratkaisu on oikeaoppisesti jäsennelty, massoittelu ja rakennusten muotoilu varmakätisen onnistunutta, esitetyt rakenteet ja arkkitehtoniset eleet rakentamisen realiteetteihin oikein suhteutettuja ja toteuttamiskelpoisia. Suunnitelman pohjalta voidaan kehittää arkkitehtonisesti korkeatasoinen ja tavoitteiden mukainen täydennysrakentamisen ratkaisu, koskien erityisesti pohjoisessa ja idässä katualueeseen rajautuvia alueita.

VAAHTERAMÄKI

Alueen täydennysrakentaminen jakautuu kahteen alueellisesti ja teemallisesti erilaiseen osakokonaisuuteen: Puistomaiseen maisemaan ryhmitellyt noppatalot sekä Kantelettaren- ja Pelimannintien varteen sijoittuvat järeät lamellikerrostalot.

Alueen uudeksi sydämeksi esitetty kauniisti sommiteltu ”puistokortteli” pyrkii luomaan uuden imagon alueelle. Vapaamuotoiseksi sommiteltu kylämäinen rakennusryhmä onkin raikas ilmestys vanhan totisen rakennuskannan keskellä. Rakennusten arkkitehtuuri on hienostuneen herkkää. Arveluttamaan kuitenkin jää onko se mittakaavaltaan riittävä ottaakseen koko alueen haltuun. Uudisrakentamisen volyymi on pääosin ulkokehän kerrostaloissa, jotka sanelevat voimakkaammin alueen uutta identiteettiä. Nämä kadunvarren kerrostalot ovat ilmeeltään massiivisia, mitä ei reipas värien käyttö ja kattokerrosten muotoilu pysty riittävästi kompensoimaan. Kantelettarentien rakennusrintama voisi olla tiiviimmin katulinjan mukainen, jottei syntyisi turhaa ja epämääräistä välitilaa Pelimannintien risteyksen tuntumaan.

Ehdotuksen konsepti ei perustu yhteen kuningasajatukseen vaan sisältää useita tasoja ja ideoita. Erilaisia asuntotyyppejä on kiitettävän monipuolisesti ja myös elinkaariasumisen teemoja on esitetty ansiokkaasti. Olemassa olevien rakennusten päälle esitetyt asuntokontit ovat mittakaavaltaan turhan vaatimattomia – arkkitehtonisesti alisteisia ja toteutuksen kannalta liian pieniä yksiköitä.

Liikenteelliset perusratkaisut ovat toimivia, joskin kevyen liikenteen reittien liittyminen ympäristöön ei ole kaikilta osin aivan sujuvan oloista. Viheralueet jäävät hieman sirpaleisiksi: Noppamaisten rakennusten ryhmä korttelitaloineen kutistaa keskeisen kalliopuiston kapeaksi.

Monimuotoisuutta löytyy myös paikoitusratkaisuista. Maanalainen paikoitus kahdessa tasossa ja erityisesti sijoituessaan rakennusrungon alle on toteutukseltaan epärealistinen. Toisaalla paikoitus on ratkaistu kustannussyistä maantasossa (puistokortteli), jossa taas sen vaikutuksen alueen ilmeeseen arveluttavat. Uskottavuuden rajoja koettelee selostuksessa kuvattu ajatus autokatosten ja pihavarastojen ottamisesta rakennusten leikkisään sommitelmaan mukaan – käytännössä korttelin keskeinen kokoava ulkotila hahmottunee kuitenkin tällöin lähinnä parkkipaikkana.

Selkeiden rakennusrunkojen ansiosta suunnitelma on kohtuullisen hyvin toteutettavissa ja monimuotoisen rakenteen ansiosta vaiheistettavissa. Puistokorttelin toteutus lienee vähäisen rakennusoikeuden vuoksi haasteellista.

Eläytyen ja huolellisesti tehdyn ehdotuksen ansiot ovat monimuotoisuudessa ja paikoin herkässä yleisotteessa.

Ehdotuksessa on vahva kaupunkikuvallinen kokonaisote. Uudisrakentaminen muodostaa uuden selvästi hahmottuvan kerrostuman alueelle. Olemassa olevan rakennuskannan kanssa voimakkaasti kontrastiset kaarevalinjaiset, tasakorkeat rakennusmassat mullistavat paikan identiteetin.

Vanha rakennuskanta jää alueella alisteiseksi ja tästä muodostuukin suunnitelman kompastuskivi. Uusi voimakasotteinen arkkitehtuuri ei ota vanhaa huomioon vaan saa sen näyttäytymään jäykkänä ja ankeana. Uuden ja vanhan välille ei synny tasapainoista dialogia, ratkaisu ei rakennu paikan ominaispiirteistä. Muurimaiset uudisrakennusrintamat tukkivat näkymiä alueella ja niiden liittymä suoralinjaiseen katuun on epämääräinen. Rakennusten arkkitehtuurissa on komeutta, mutta samalla ehdottomuudessaan alueelle vierasta mahtipontisuutta. Paikoin veistoksellinen muotoilu on vakuuttavaa: Arkkitehtonisesti kiinnostava ja tilallisesti hieno paikka syntyisi esimerkiksi keskellä olevan uudisrakennuksen sisäkaarteeseen.

Kokonaisvaltaisuuden käänttöpuolena on havaittavissa sisällön yksiulotteisuutta. Rakennusten konsepteissa ja asuntotyypeissä ei kaartuvien muotojen lisäksi löydy juurikaan innovatiivisuutta. Esitetty liiketilojen runsaus katutasossa saa havainnekuvat soimaan, mutta lienee todellisuudessa utopistinen. Visio voisi toimia keskustassa, mutta on Kannelmässä epäuskottava.

Alueen liikenteelliset ratkaisut ovat moitteettomia. Viheralueet ja kevyen liikenteen reitit ovat toimivia, vaikkakin pienmiljöitä vaivaa kaavamaisuus. Pihat ja asunnot avautuvat pääosin oikeaoppisesti - poikkeuksena yksittäinen pistetalo, jossa osa asunnoista suuntautuu koilliseen, rakennusten väliseen katumaiseen tilaan.

Suunnitelman toteuttamiskelpoisuus on kohtalainen. Kaartuva kokonaismuoto on haasteellinen, mutta muilta osin uudisrakennukset ovat tasaleveää ja toistuvaa runkoa ulkopuolisine parvekkeineen. Vaiheittainen toteutus on problemaattista, koska vain osittain toteutuessaan näin kokonaisvaltainen suunnitelma jää torsoksi. Paikoitusratkaisut pihakannen alla yhdessä tasossa ovat toteutuksen kannalta toimivia.

Ehdotuksen ansiot ja epäkohdat ovat konseptin ja muotoilun ehdottomuudessa, joka komeudestaan huolimatta arvioitiin paikalle vieraaksi.

PARKOUR

Suunnitelma esittää hyvin tehokkaasti rakennetun vaihtoehdon, uuden rakennusoikeuden määrä on kilpailuehdotuksista selkeästi suurin. Alueen pohjois- ja itäsiivu on rajattu seitsemän kerrosta korkealla muurimaisella rakennusrintamalla. Toisen alueellisen osakokonaisuuden muodostaa noppamaisten townhouse- ja pienkerrostalojen korttelialue radan varressa – sekin tehokkaan tiiviisti asemoitu. Korkeatasoisista havainnekuvista välittyy tilallisesti vaikuttava visio, jossa lähiö on kokenut totaalisen muodonmuutoksen urbaaniksi kaupunkiympäristöksi

Rakennusten arkkitehtuuri on linjakkaan varmaotteista ja suoraviivaisuudessa ottaa toimivasti kontaktia 70-luvun rakennuskannan kanssa. Korkeahko kerrostalomassa jakautuu horisontaalisuunnassa kahteen osaan, kivirakenteiseen jalustaan ja keveänä hahmottuviin konttikerroksiin, mikä poistaa massiivisuuden vaikutelmaa. Jäsentely ei kuitenkaan pehmennä riittävästi rakennusten kokonaiskorkeuden sekä toiston synnyttämää uuvuttavuutta. Yhtenäinen kaupunkimuuri olisi kaivannut korkeusvaihtelua, tauotusta ja jäsentelyä koko alueen mittakaavassa. Noppatalojen korttelissa keveyttä on tavoiteltu rakennusten leikkisällä suorakulmaisesta koordinaatistosta poikkeavalla sijoittelulla. Syntyvät ulkotilat ovat mielenkiintoisia ja monimuotoisia, mutta arveluttavan tiiviitä varsinkin alempien kerrosten asukkaiden ja pihalla oleskelevien näkökulmasta.

Asuntotyypeissä on mukavasti diversiteettiä: Kaupunkivilloja, pienkerrostaloja, lamellitaloja, penthousekerroksia. Pohjaratkaisut ja rakennusrungot ovat mitoitukseltaan toimivia ja toteuttamiskelpoisia. Suuresta kerrosalamäärästä johtuen paikoitusratkaisuihin on jouduttu turvautumaan toteutuksen kannalta kriittiseen kahteen kellaritasoon, johon toisaalta suuri kokonaistehokkuus saattaa tarjota taloudellisen resurssin.

Liikenteelliset ratkaisut ja kevyen liikenteen reitit ovat luontevia. Asuntokohtaiset ulkotilat viljelymahdollisuuksineen jäsentävät alueen mittakaavaa. Alueen viihtyisyyttä uhkaa tehokkaan maankäytön seurauksena kuitenkin yleisten viheralueiden merkittävä pieneneminen. Keskeinen kalliopuisto on huvennut kokonaan rakentamisen alle. Ehdotuksessa on esitetty toimivia ajatuksia kestävästä kehityksen näkökulmaan liittyen.

Suunnitelma on arkkitehtonisesti komea ja kokonaisvaltainen. Näin tehokas ja tiivis kaupunkirakenne voisi olla oikeaan osunutta kantakaupungissa, mutta vaikuttaa kuitenkin Kannelmäessä liian raskaalta.

KILPAILUN RATKAISU

Koska kilpailussa ei jatkosuunnitteluvaiheen jälkeenkään löytynyt selkeää voittajaa, arviointiryhmä on päättänyt yksimielisesti jakaa ensimmäisen palkinnon kahden ehdotuksen kesken. Palkitut ovat ”Branle Maltese” tasapainoisen ja toteuttamiskelpoisen kokonaisuutteen ansiosta sekä ”Pihlaja” suunnitelman innovatiivisuuden ansiosta. Molemmat työt ovat arkkitehtonisesti ja kaupunkikuvallisesti korkeatasoisia.

EHDOTUS JATKOTOIMENPITEIKSI

Suunnittelualue on luontevasti jaettavissa kahteen osaan, jolloin molempia ehdotuksia voidaan käyttää jatkosuunnittelun pohjana. Ehdotus ”Branle Maltese” soveltuu erityisesti Kantelettaren- ja Pelimannintiehen rajoittuvien alueiden kehittämisen pohjaksi. Ehdotus ”Pihlaja” antaa hyvän lähtökohdan länsipuolen radanvarren alueen jatkosuunnittelulle. Arviointiryhmä esittää ehdotusten tekijöitä jatkosuunnittelun tekijöiksi.

ARVOSTELUPÖYTÄKIRJAN ALLEKIRJOITUS

Helsingissä 12.2.2013

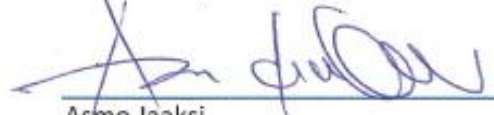
Anna-Maija Lukkari, puheenjohtaja

Tuula Helasvuo

Kalevi Holopainen

Asmo Jaaksi

Anu Kuutti

Mikko Reinikainen

Eija Vuori

Tuomo Vänskä

NIMIKUORIEN AVAUS

Halsuantien palkintolautakunnan ratkaisun jälkeen nimimerkkikuoret avattiin ja tekijät todettiin.

1. ”Branle Maltese”

I Palkinto (Jaettu sija)

Huttunen - Lipasti – Pakkanen Arkkitehdit

Tekijät:

Risto Huttunen, arkkitehti SAFA
Santeri Lipasti, arkkitehti SAFA
Pekka Pakkanen, arkkitehti SAFA
Mikael Saurén, ark. yo
Matias Saresvuo, ark. yo
Petri Herrala
Uula Kohonen arkkitehti SAFA
Essi Wallenius, arkkitehti SAFA

Tekijänoikeudet: Huttunen - Lipasti – Pakkanen Arkkitehdit

2. ”pihlaja”

I Palkinto (Jaettu sija)

Anttinen Oiva Arkkitehdit Oy

Tekijät:

Selina Anttinen ja Vesa Oiva

Työryhmä:

Selina Anttinen
Vesa Oiva
Kaisa Lintula
Joakim Breitenstein
Tomi Itäniemi
Jussi Kalliopuska
Sanna Meriläinen
Riku Rönkä
Teemu Halme

Erityisasiantuntija/Karoliina Hartiala

Tekijänoikeudet: Anttinen Oiva Arkkitehdit Oy

3. "parkour"

Avanto Arkkitehdit Oy

Tekijät:

Ville Hara, arkkitehti SAFA (yhteyshenkilö)
Anu Puustinen, arkkitehti SAFA

Avustajat:

Piotr Gniewek, ark. yo
Laura Nenonen, ark. yo
Sami Vikström, arkkitehti SAFA

Tekijänoikeudet: Avanto Arkkitehdit Oy

4. "VAAHTERAMÄKI"

Arkkitehtitoimisto Petri Rouhiainen Oy

Tekijät:

Petri Rouhiainen, arkkitehti SAFA
Ulla Engman, arkkitehti SAFA
Antti Mentula, arkkitehti SAFA
Pekka Vehniäinen, arkkitehti SAFA

Avustajat:

Lasse Olaste, maisema-arkkitehtiylioppilas
Sirpa Törrönen, maisema-arkkitehti
Jaakko Utriainen, arkkitehtiylioppilas

Tekijänoikeudet: Arkkitehtitoimisto Petri Rouhiainen Oy

5. "foni"

Arkkitehtitoimisto Jukka Turtiainen Oy

Suunnittelijat:

Tuomas Saarinen, arkkit. yo
Jukka Turtiainen, arkkit. SAFA

Avustajat:

Janne Jylkäs, arkkit. SAFA
Ulla Saarinen, arkkit. SAFA
Luca DeGol, arkkit.
Jouni Karttunen, arkkit. yo

Tekijänoikeudet: Arkkitehtitoimisto Jukka Turtiainen Oy

6. "SNADI STADI"

Arkkitehtitoimisto Cederqvist & Jäntti Oy

Tekijät:

Vesa Jäntti

Tom Cederqvist

Tommi Raunio

Tekijänoikeudet: Arkkitehtitoimisto Cederqvist & Jäntti Oy

LIITTEET

Liite 1 Kilpailualue

Liite 2 Kuvakooste BRANLE MALTESE

Liite 3 Kuvakooste PIHLAJA

Liite 4 Kuvakooste PARKOUR

Liite 5 Kuvakooste VAAHTERAMÄKI

Liite 6 Kuvakooste FONI

Liite 7 Kuvakooste SNADI STADI

